

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa P. S., T. S. i R. S.
przeciwko Spółce Restrukturyzacji [...] S.A. w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda R. S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód R. S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 czerwca 2015 r., w części oddalającej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 września 2014 r. którym w części oddalono powództwo o odszkodowanie. Sąd Najwyższy, oceniając – na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. – skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Cel ten może być osiągnięty jedynie poprzez powołanie i wykazanie istnienia przesłanek umożliwiających realizację jej wskazanych funkcji. Sąd

Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należyście umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód oparł wnioski na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., podnosząc, że w sprawie występuje zagadnienie prawne sformułowane w formie pytań: (1) „Czy w przypadku aktualnie dochodzonego roszczenia odszkodowawczego, dotychczas niepokrytego, z tytułu szkody poniesionej wskutek obniżki plonowania, można powoływać się na wcześniej wypłacone odszkodowanie za degradację gruntu?” (2) „Czy możliwym jest stwierdzenie na płaszczyźnie cywilnoprawnej, w szczególności na podstawie przepisów art. 361 § 2 i 415, 435 k.c., aby dopuszczalnym było odejmowanie od aktualnie obliczonej kwoty odszkodowania wypłaconego wcześniej jednorazowego odszkodowania?”. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które wiąże się z określonym przepisem prawnym i ma znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej i innych podobnych spraw, wymaga precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). W zasadzie powinno to być zagadnienie nowe, o charakterze rzeczywistym, a nie teoretycznym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Argumentacja musi

zawierać odrębne, pogłębione wywody wskazujące na zaistnienie powołanych okoliczności (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08, nie publ.; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01, nie publ.). Skarga nie odpowiada powyższym wymaganiom. Przedstawiony problem wprost odwołuje się do okoliczności faktycznych występujących w niniejszej sprawie, zaniechano wykazania istnienia interesu publicznego, niezbędnego dla przyjęcia skargi kasacyjnej. Powód nie przedstawił ponadto sposobów prawnego rozwiązania podniesionej kwestii, nie przytoczył stanowiska orzecznictwa i doktryny. Zauważyć również należy, że istota problemu dotyczy w zasadzie sposobu wyliczenia szkody, czyli zagadnień dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów, które nie mogą być podstawą skargi i odpowiednio kontroli w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. *a contrario* odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Uwzględniając charakter dochodzonego roszczenia i okoliczności sprawy, w oparciu o zasadę słuszności, odstąpiono od obciążenia powoda kosztami postępowania kasacyjnego poniesionymi przez stronę pozwaną (art. 102 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).

l.n